

[Søren Hansen]

konsekvenser, gøres der en særlig bemærkning om det, idet man skriver, at Sjællands Symfoniorkester, jfr. sådan og sådan, ikke er medregnet i oversigten på de henholdsvis 12, 17 og 20 mill. kr. Der er altså to steder i lovforslaget dels gjort rede for, hvad omkostningen er, dels henvist til den del af omkostningen, så det er altså ikke noget, der har været gjort forsøg på at skjule, sådan som det lød lidt i ministerens bemærkning.

Om spørgsmålet om det udvalg, der skulle nedsættes mellem kulturministeriet og undervisningsministeriet, vil jeg sige, at når det er sat på her, er det måske også lidt et udtryk for utålmodighed. Jeg husker ikke, om det er i 3 eller 4 år, man har presset på for at få dette udvalg nedsat, men det er i hvert fald en meget lang periode, og når det ikke er kommet, er det en af forklaringerne på, at man har valgt at sige, at så må vi hellere sætte lidt kraft bag ønsket og derfor tage det med i forslaget.

Hr. Bernhard Baunsgaard understreger igen – og det vil jeg vende tilbage til lidt senere – at de 20 mill. kr. ikke forskrækker. Det er den ene melding, og den er interessant af mange grunde. Det næste er så, at man ikke skal sjaske et lovforslag igennem på et par dage – det er vist nogenlunde ordret citeret. Senere bliver der sagt, at det ville være sjuskeri og dårligt arbejde, hvis man gjorde det. Vi har ikke forestillet os at sjaske noget igennem. Vi har ikke forestillet os, at det skulle være sjuskeri eller dårligt arbejde på et par dage. Vi har nogle måneder endnu, og hvis man havde taget anledning til at begynde, allerede da man fik forslaget fra musikrådet, havde der oven i købet været op mod et halvt folketingsår at arbejde i, hvilket havde være rimeligt og givet rigelig tid.

Men der er stadig væk tilstrækkelig meget tid til at sikre forslaget en ordentlig behandling. Jeg vil sige, at jeg er opmærksom på, at det ikke er helt så kvalificerede folk, der sidder i folketingets kulturudvalg, som i skatteudvalget f.eks. I skatteudvalget er man nemlig i stand til i løbet af mindre end en uge at klare de nogle og tredive lovforslag til i alt 11 mia kr., som skal lave om på en hel del af dette samfund. Vi vil altså bruge et par måneder i kulturudvalget til et forslag, der er overordentlig vel gennearbejdet af statens musikråd, så det med sjuskeri og dårligt arbejde synes jeg hermed er placeret.

Fru Hanne Severinsen fra venstre siger, at det er en omfattende ønskeliste. Ja, sådan kan man naturligvis opfatte det. Jeg opfatter det nu snarere som et afbalanceret forslag, som man netop ved at gøre afbalanceret – ikke ved at imødekomme alle ønsker fra musiklivet, for så var det blevet et helt andet forslag – har fået hele musiklivet til at acceptere. Det har accepteret, at man ikke kan få alt, især ikke fra starten. Der er en langsom start og en optrapning i det, men der ligger altså en afbalancerethed i det, og, synes jeg, også en afbalancerethed i forhold til økonomien.

Hvor man altså fra venstre opfatter dette som en omfattende ønskeliste, vil jeg sige, at det er et rundhåndet tilbud til samfundet om at yde en stor, en flot og en dejlig indsats for ganske få midler. De beløb, jeg nævnte før, og som man altså behandler her i huset i øjeblikket, sætter jo også midlerne til kulturområdet i al almindelighed og disse i særdeleshed i relief.

Så får vi at vide fra centrum-demokraterne, at der ikke kan skaffes flertal på finansloven, men da kan jeg melde til CD og andre, der måtte være interesseret, at det kan der, for det er der givet en melding om i løbet af forhandlingen her. Hr. Bernhard Baunsgaard fra de radikale har jo givet den melding, at de 20 mill. kr. ikke forskrækker, og dermed er flertallet sikret, så der er altså ingen problemer, hvad den side af sagen angår.

Så vil jeg gerne takke kristeligt folkeparti meget for de bemærkninger, der kom her til sidst om sammenhængen mellem kulturpolitik, socialpolitik, kriminalpolitik osv. Det tror jeg der er meget rigtigt og meget fornuftigt i. Også på den led er det nogle få kroner, der sættes ind med en stor virkning.

Så er der spørgsmålet, om vi skulle tage lidt nu og så lidt noget senere og så lidt inden nytår, eller hvordan det nu kan blive. Jeg vil sige, at hvad som helst er selvfølgelig bedre end ingenting, men når jeg ikke har været så interesseret i, at vi tog lidt ved finansloven i december og lidt her i løbet af foråret og så resten efterhånden, som det nu kan komme, er det, fordi der i forslaget er en indre balance, erkendt af alle, der har med forslaget at gøre: hele musiklivet og alle, der i øvrigt har beskæftiget sig med det. Denne indre balance ville fjernes ved, at vi tog snart